

Det er i og for sig ogsaa en Urimelighed, og af den Slags er der adskillige, som man maa komme til, naar man arbejder paa det Grundlag, som Bygningsafgiften nu en Gang har faaet ved Forordningen af 1802, og paa Regler, som ere givne for saa lang Tid siden.

la Cour: Jeg skal til den højtærede Minister sige, at jeg ved meget godt, at ethvert Hus, der er bygget paa Jord, har en Gammelskat, og selvfølgelig kan Haandværkerens Bolig ikke være fritagen for Gammelskat, da den er bygget paa Jord; men denne Gammelskat er lidt anderledes end den Gammelskat, der klæber ved et lille Hus med Jordlod til. Thi foruden den Gammelskat, som hviler paa Jorden, som Huset staar paa, har den vedkommende en Gammelskat paa den Jord, som han dyrker og udnytter, og det er en Skat, som jeg mener kunde sættes i Sammenligning med den Skat, som den anden svarer i Bygningsafgift, fordi han driver et Haandværk i Huset. Det er ganske rigtigt, som et æret Medlem sagde, at det er ikke Landbolovene, ikke Skattereformerne for Landbrugets Vedkommende, vi her forhandle om, men det er en Skattereform, som man vil kaste ind imellem os ude paa Landet, og hvorved man søger at lempe Statsskatterne for dem, som i Virkeligheden efter min Overbevisning ere bedre stillede end de mindre vel stillede Landmænd, hvis Skatter man fastholder. Det vil ganske sikkert sætte ondt Blod imellem dem, at den Mand, som driver et Haandværk, der giver ham et ganske anderledes lønende Erhverv, skal være fri for Skat deraf, medens den, som driver et Landbrug, som giver langt mindre Udbytte, skal svare en Skat deraf. Under disse Forhold synes jeg, at det er lidt prekært at gaa hen og lette den lille Haandværker — som han saa smukt kaldes — ude paa Landet. Jeg vil hævde, at efter den Erfaring, jeg har, er hans Løn mere end dobbelt saa stor pr. Dag som den, en lille Landmand, der arbejder paa sin egen Jord, har. Jeg synes derfor, at der er lidt modsigende i at komme ind paa dette. Den højtærede Minister kom med et nyt Eksempel paa, hvor forstyrret Bygnings-

afgiften er; idet han omtalte, at en Landejendom paa over 1 Td. Hartkorn kan have Bygninger, der svare til meget mere end Ejendommen, og dog er der ingen Bygningsafgift derpaa. Jeg tror virkelig, at Bygningsafgiften er saa forstyrret, at den trænger til at faa en ordentlig Behandling, men jeg finder, at vi ikke skulle begynde at lempe ved den paa den Maade, at vi smide smaa Love ud, som muligvis nogle kunne synes om, men om hvilke en Masse vil sige, at det er urimeligt, at en saadan Lettelse skal gives.

Stilling: Ja, efter det ærede Medlems Udtalelser skulde jo Reglen være den, at naar der var Tale om Lettelser for Haandværkerne, skulde man stemme imod af Hensyn til, at Landbrugerne skulde have Lettelser samtidig, og omvendt. Paa den Maade synes jeg, at vi komme til at stemme imod enhver som helst Lettelse og Forbedring. Med Hensyn til den Misstemning, som det skulde vække, at der her blev rørt en lille Smule ved Bygningsafgiften, forekommer det mig, at den Enstemmighed, hvormed Forslaget er gaaet igennem det andet Ting, hvor dog Landbruget er saa talrig repræsenteret, ikke tyder paa, at der har været nogen stærk Misstemning mod hele Sagen. Jeg tror, at de Lettelser, som her fremkomme, komme paa Steder, hvor der trænges til dem, og Hensigten med dem er i Grunden blot at bøde paa de Uretfærdigheder, der ere ved selve Skatten, ikke at fritage de vedkommende for Skat, thi de kunne paa anden Maade sættes i Skat, hvis der efter deres Formue og Lejlighed er Grund til det.

la Cour: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

la Cour: Jeg vil ganske vist indrømme, at man bør gaa ud paa at indføre Skatteløttelser, men jeg synes, at det er galt, naar vi ude paa Landet begynde fra den forkerte Ende, idet vi begynde med at give dem, som have de største Indtægter af